

Statens Landbruksforvaltning
Postboks 8140 Dep
0033 OSLO

Deres ref
Aud Inger Krefting

Vår ref
201200440-/MSM

Dato
15.3.2012
21

Krav til konsekvensutredning i forskrift om nydyrkning § 6

Hovedbudskap

Forskrift om nydyrkning § 6 andre ledd må forstås slik at krav om konsekvensutredning bare gjelder dersom dette også følger av forskrift om konsekvensutredning.

Problemstilling

Vi viser til e-post av 12.3.2012 fra Statens Landbruksforvaltning. I e-posten blir det reist spørsmål om hvordan henvisningen til forskrift om konsekvensutredning (KU-forskriften) i nydyrkingsforskriften § 6 andre ledd skal forstås.

Nydyrkingsforskriften § 6 andre ledd lyder:

For nydyrkning av areal over 50 dekar kan godkjenning ikke gis med mindre tiltaket er konsekvensutredet, jf. forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger § 3 første ledd bokstav e, jf. vedlegg II nr. 37.

KU-forskriften § 3 regulerer planer og tiltak som skal vurderes etter forskriften § 4 og i § 3 litra e er det henvist til *søknader om tillatelse etter annet lovverk for tiltak nevnt i vedlegg II*. Vedlegg II nr 37 angir *Nydyrkning dersom det planlagte nydyrkingsarealet overskridet 50 dekar*. KU-forskriften § 4 sier at *Planer og tiltak etter § 3 skal behandles etter forskriften dersom de oppfyller en nærmere angitt liste over kriterier*.

Spørsmålet er om nydyrkingsforskriften § 6 gir et absolutt krav om konsekvensutredning, dvs om den pålegger en konsekvensutredning også der nydyrkningen ikke omfattes av kriteriene i KU-forskriften § 4.

Vurdering

Ordlyden i nydyrkingsforskriften § 6 kan tyde på at det gjelder et absolutt krav til konsekvensutredning i og med at godkjenning ikke kan gis før tiltaket er konsekvensutredet. Henvisningen til KU-forskriften tyder imidlertid på det er KU-forskriftens krav som skal gjelde, men den er uklar ved at den ikke sier i hvilken grad KU-forskriften skal gjelde tilsvarende. I følge bokmålsordboka er jf. en forkortelse på *jamfør* som betyr *sammenlign*. Det brukes også som en henvisning til andre regler slik at *jamfør* også kan bety *på samme måte som*. Dersom henvisningen er gitt sistnevnte betydning skal konsekvensutredning bare gjøres dersom det følger av KU-forskriften.

KU-forskriften er gitt for å sikre miljøhensyn. Nydyrkingsforskriften skal i første rekke også sikre miljøhensyn. Sett i lys av dette gir det ikke mening at nydyrkingsforskriften skal ha strengere regler om konsekvensutredning enn KU-forskriften når det gjelder nydyrkning. I så fall burde den strengere regelen i nydyrkingsforskriften ha en særskilt begrunnelse, noe vi ikke kan se den har.

I notehenvisningen til en tidligere versjon av forskrift om nydyrkning § 6 står følgende forklaring:

*For nydyrkning av areal over 300 dekar kan godkjenning ikke gis med mindre tiltaket er konsekvensutredet, jf. pbl § 33-3 og forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningslovens kapittel VII-a, § 2 første ledd j).*¹

¹ Med virkning fra 1. juli 1997 er reglene om konsekvensutredninger endret. I forskrift av 13. desember 1996 nr. 1145 vedlegg II punkt 3.2 er det lagt til grunn at det skal utarbeides konsekvensutredning av nydyrkning som omfatter 200 dekar samlet overflate eller mer over en periode på 5 år eller kortere tid. Fylkesmannen skal ta stilling til om det skal utarbeides konsekvensutredning og fastsette eventuelt utredningsprogram. Bestemmelserne er gitt med hjemmel i plan- og bygningsloven § 33-2.

I denne notehenvisningen fremgår det at Fylkesmannen skal ta stilling til om det skal utarbeides konsekvensutredning – altså at det ikke er et absolutt krav. Dette stemmer overens med at kravet til konsekvensutredning ikke er absolutt, men bare skal gjøres dersom det følger av KU-forskriften.

Denne oppfatningen støttes av en uttalelse i brev fra Landbruks- og matdepartementet til Fylkesmannen i Nordland. Brevet var et svar på spørsmål fra fylkesmannen om hvordan nydyrkingsforskriften § 6 skulle tolkes når arealkravene i forskriften avvek fra arealkravene i KU-forskriften. Departementet uttalte:

Vi minner om at forskriften må tolkes på bakgrunn av gjeldende regler om konsekvensutredning i plan – og bygningsloven og forskrift om konsekvensutredning, selv om ordlyden i § 6 ikke er i overensstemmelse med disse reglene. En endring av ordlyden i § 6 vil bidra til å gjøre regelverket mer oversiktlig og oppdatere regelverket, men innebærer altså ingen realitetsendring.

Rundskrivet til nydyrkingsforskriften gir liten veiledning. Dette er fra 1997, da nydyrkingsforskriften ble vedtatt, og er ikke senere oppdatert. Henvisningen til nydyrkning i rundskrivets kapittel V, C (Når godkjenning ikke kan gis), er basert på § 6 slik den lød ved godkjennelsen:

For nydyrkning av areal over 300 dekar kan godkjenning ikke gis med mindre tiltaket er konsekvensutredet, jf. pbl § 33-3 og forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningslovens kapittel VII-a, § 2 første ledd j).

Den gangen var arealkravet i dagjeldende KU-forskrift over 300 dekar. I dag er arealet senket til 50 dekar, og dette korresponderer med dagens nydyrkingsforskrift.

En rask spørreundersøkelse hos fylkesmennene om hvordan nydyrkingsforskriften § 6 blir praktisert i kommunene tyder på at kommunene er usikre på hvordan bestemmelsen skal forstås. Enkelte fylkesmenn hadde for øvrig ikke oversikt over kommunenes praksis, eller svarte at søknadene blir holdt under 50-dekarsgrensen. De som ytret seg generelt om forholdet mellom § 6 og KU-forskriften, mente at KU-forskriften måtte gå foran ordlyden i nydyrkingsforskriften.

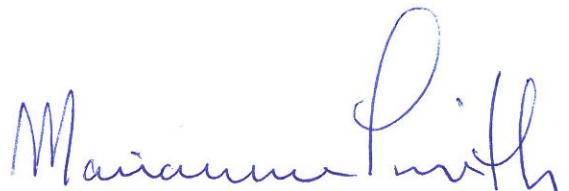
Konklusjon

Landbruks- og matdepartementet mener at sammenhengen og helheten i regelverket tilsier at henvisningen til KU-forskriften i forskrift om nydyrkning § 6 andre ledd må forstås slik at den setter krav om konsekvensutredning i samsvar med reglene i KU-forskriften. Dersom nydyrkningstiltaket ikke omfattes av kriteriene i KU-forskriften § 4, er det ikke påkrevet med konsekvensutredning.

Med hilsen

Inger Grette (e.f.)
avdelingsdirektør

Marianne Smith
seniorrådgiver

